

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXX. Confitetur se turpibus imaginibus vigilantem quidem non moveri, dormientem tamen illudi, oratque ab hoc malo liberari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

CAP. XXX.

*Confitetur se turpibus imaginibus vigilan-
tem quidem non moveri, dormientem
tamen illudi, oratque ab hoc malo libe-
rari.*

1. **I**Vbes certe, ut contineam à concupi-
scentia carnis, & concupiscentia ocu-
lorum, & ambitione seculi. Iussisti à concu-
bitu, & de ipso conjugio melius aliquid,
quam concessisti, monuisti. Et quoniam de-
didisti, factum est, & antequam dispensator
Sacramenti tui fierem. Sed adhuc vivunt in
memoria mea de qua multa locutus sum,
talium rerū imagines, quas ibi consuetudo
mea fixit: & occursant mihi vigilanti qui-
dem carentes viribus, in somnis autem non
solum usque ad delectationem, sed etiam
usque ad consensionem factumque similli-
mum. Et tantum valet imaginis illusio in
anima mea, & in carne mea, ut dormienti
falsa visa persuadeant, quod vigilanti vera
non possunt. Nunquid tunc ego non sum
Domine Deus meus? Et tamen tantum in-
terest inter meipsum & meipsum, intra mo-
mentum quo hinc ad soporem transeo, vel
huc inde transeo.

2. Vbi est tunc ratio, qua vigilans animus
talibus suggestionibus resistit, & si res ipsæ
ingerantur, inconcussus manet? Nunquid
clauditur cum oculis? Nunquid sopitur cum
sensibus corporis? Et unde sæpe etiam in so-
mnis resistimus, nostrique propositi memo-
res, atque in o ecastissime permanentes nul-
lum

lum talibus illecebris adhibemus assensum? Et tamen tantum interest, ut cum aliter accidit, evigilantes ad conscientiae requiem redeamus: ipsaque distantia reperiamus nos non fecisse, quod tamen in nobis quoquo modo factum esse doleamus. Nunquid non potens est manus tua Deus omnipotens, sanare omnes languores animae meae: atque abundantiore gratia tua, lascivos motus etiam mei soporis extinguere?

3. Augebis Domine magis magisque in me munera tua, ut anima mea sequatur me ad te, concupiscentiae visco expedita, ut non sit rebellis sibi; atque ut in somnis etiam non solum non perpetret istas corruptelarum turpitudines, per imagines animales usque ad carnis fluxum, sed ne consentiat quidem. Nam ut nihil tale vel tantillum libeat, quantum possit nutu cohiberi, etiam in casto dormientis affectu: non tantum in hac vita, sed etiam in hac aetate, non magnum est omnipotenti, qui vales facere *supra quam petimus, & intelligimus*. Nunc tamen, quid adhuc sim in hoc genere mali mei, dixi bono domino meo, exultans cum tremore in eo, quod donasti mihi: & lugens in eo, quod inconsummatus sum, sperans perfecturum te in me misericordias tuas, usque ad pacem plenariam; quam tecum habebunt interiora & exteriora mea, *cum absorpta fuerit mors in victoriam*.

Ephes. 3,
20.

1. Cor. 13,
54.

V S V S.

1. S. Augustinus censuit castitatem conjugio meliorem, & de ipso conjugio inquit, melius aliquid, quam concessisti, monuisti, nimirum consilium castitatis

sttatis perpetuæ inspirando, quod S. D. statim à sua conversione amplexus est, & tum presbyter, tum Episcopus, sive Sacramenti divini dispensator, castissime observavit, ita ut teste Possidio, *fœminarum intra domum suam nullam con-* In vita 6.
26.
versari sit passus, ne quidem germanam sororem, nec patri sui filias, nec unquam solus cum fœmina sine testibus sermonem contulerit: admirando castitatis exemplo, quo omnem prioris vitæ licentiam compensavit. Viderint hæretici, qui castitatem abominantur, & ministris quoque verbi divini conjugium præceptum volunt, utrum ipsi spiritum Dei habeant, an potius S. Augustinus.

2. Admiranda est S. D. humilitas, qui id, quod est maximæ verecundiæ, etsi nullius sit culpæ, de se confiteri non dubitavit. Quem imitantur, timorati, in confessione humiliter exponentes, si quas illusiones nocturnas passi sunt, ut forte si negligentius in ejiciendis iis sordibus, jam expergefacti se gessissent, culpam illam expient.
3. Triplex hac in re documentum S. D. suggerit. I. Vt evigilantes doleamus. II. Vt postquam advertimus nos in culpa non esse, mox ad conscientiæ quietem redeamus. III. Vt Deum pro liberatione rogemus. Serviet hymnus ille: *Te lucis ante terminum &c.* quem quotidie sub cubitum recitare adversus hanc infirmitatem consultum est.

CAP. XXXI.

Alimenta sicut medicamenta sumenda; magnum illum esse, quisquis non rapitur aliquantum extra metas necessitatis; se talem non esse.

1. **E**st alia malitia diei, quæ utinam sufficiat ei! Reficimus enim quotidianas ruinas corporis edendo & bibendo, priusquam escas & ventrem destruas:
cum